

EL CATALÀ TAMBÉ CURA

Destruïm mites i combatem difamacions

UNA COSA QUE NO ES
POT PASSAR PER ALT

*Els pacients tenen el
dret d'expressar-se en
qualsevol de les dues
llengües oficials*

És necessari ser monolingüe, per ser bon sanitari?

Ara que **els tribunals han sentenciat que el Decret que eximia del requisit de català és contrari a dret** perquè vulnera la Llei 4/2016, de 6 d'abril, de capacició lingüística, és hora de parlar clar de determinats temes.

En primer lloc, **sabien** les organitzacions que varen negociar aquest decret a la Mesa Sectorial de Sanitat **que allò que estaven negociant era contrari a dret**? Entre els serveis jurídics del Servei de Salut i dels sindicats signants no varen ser capaços d'arribar a la conclusió que els tribunals no en validarien el contingut?

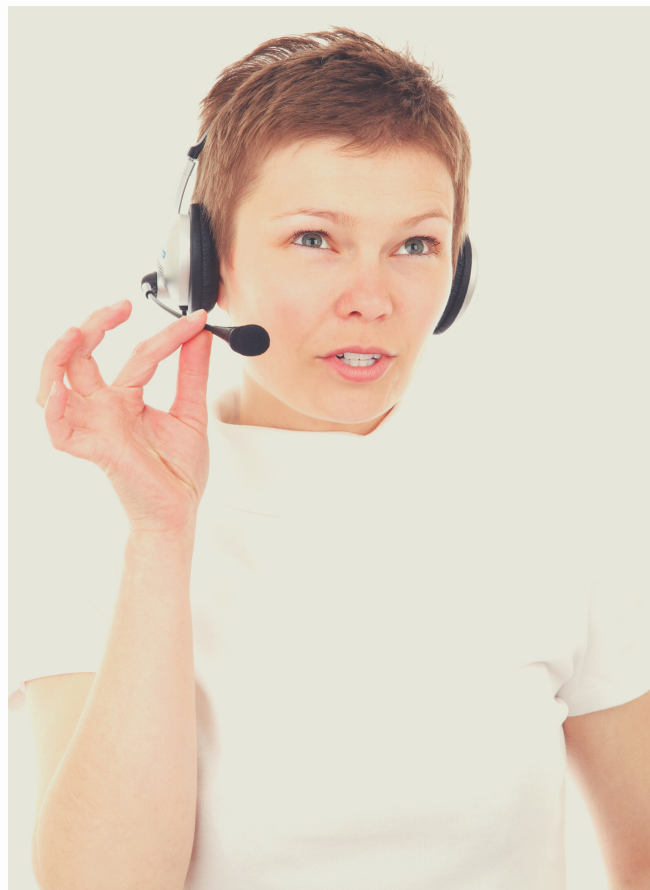
En segon lloc, **a qui interessa que la població tengui una visió negativa del personal sanitari**? És necessari ser monolingüe, per ser bon sanitari? Quanta gent d'entre el personal sanitari s'oposa realment a ampliar els seus coneixements? És aquesta la imatge que volem traslladar a la societat?

En tercer lloc, **si Espanya ha perdut més de 40.000 sanitaris des del 2012** per diversos motius (jubilacions, falta d'agilitat a l'hora d'homologar títols, migració professional a llocs on els professionals del nostre sector són molt més reconeguts i més ben remunerats), **per què afirmen que la manca de personal sanitari a les Illes Balears és per culpa del català**?

Per tot això, l'**STEI Intersindical demana als responsables del caos actual que cerquin solucions i deixin d'infantilitzar el personal sanitari**, i fa una bateria de propostes en aquest sentit.

HI HA MANERES DE
GARANTIR QUE NO QUEDEN
LLOCS SENSE COBRIR

***L'Ib-salut pot fer com
Educació: mantenir una
llista de persones excloses
per no acreditar el requisit,
que poden accedir a llocs de
feina quan s'acaba la llista
de persones que l'han
presentat***

Formació en temps de feina

I una borsa de contractacions per cobrir les absències

Actualment, molta de gent que no pot acreditar el requisit de català fa feina al Servei de Salut. No són els responsables d'aquesta situació: l'Administració els ha contractat i no els ha demanat que l'acreditin.

Per garantir que podran continuar a les borses, és urgent un pla de formació en temps de feina.

En aquest pla s'hi han d'abocar tots els recursos necessaris. Tothom (de qualsevol horari, qualsevol torn) ha de poder accedir a formació per a preparar els certificats oficials. Si fa falta, s'ha d'habilitar a la Llei de pressuposts 2022 una partida específica per a substitucions temporals de la gent que és a classe.

D'altra banda, l'STEI Intersindical llença una proposta (que funciona sense problemes en l'àmbit educatiu).

El Servei de Salut pot copiar el sistema d'Educació, i (en cada convocatòria) publicar una llista de persones excloses per no acreditar el requisit. Quan s'exhaureixi la llista d'admesos, l'Ib-salut podria contractar la gent que no té el títol. Quan aquestes persones acreditin el certificat, passarien a la llista d'admesos. Entenem que seria una bona manera de compaginar el dret de la ciutadania a ser atesa en qualsevol de les dues llengües oficials amb l'obligació de cobrir tots els llocs de feina.